

tere, remittere, negligere, missum facere, quia animus dimit-
titur ab expectatione futuri mali, & constantia propterea
amittitur Scaliger *de Subtilitat. Exerc. 312.* Voss. *Instit. Orat.*
Lib. 2. c. 6. quo alluditur ad affectum quendam ex metu ve-
nientem, qui animum abjicere potest. Citra omnem vero
Philologorum subtilitatem, Metum, Timorem, Formidi-
nem, Pavorem, Terrorem pro synonymicis vocabulis valere
putamus vid. Cic. *Tuscul. quest. Lib. 4. n. 14. 15. 19.* & sine ulla
in voces religionis hic illa pro Synonymis accipiemus, certi
quod passim in Jure Romano ita quoque accipiantur *L. 2. C.*
Quor. appell. non recip. L. 2. C. de his qui per met. jud. non ap-
pell. L. 3. §. 1. ff. Quod met. caus.

Etymon
vocis Re-
verentia-
lis.

III. Junctum in Rubro nostro reperitur vocabulum *Re-*
verentialis, quod a compositione particulae *Re* & verbi *Vereri*
natales suos videt. Revereri vero idem quod simplex ver-
bum vereri significat, nempe *Scheu tragen / sich scheuen /*
Ehre erzeigen / nam ita Ciceroni mos est loquendi *Lib. 2.*
de Invent. c. 22. Revereri & colere dignitate antecedentes. Et
Terentius in *Hecyr. act. 3. Sc. 1. v. 10.* inquit *Adventum tuum*
Pamphile ambas scio reverituras. Ab hoc deponenti forma-
tur Substantivum *Reverentia* *Ehre oder Scheu* / & Adjecti-
vum *Reverens*, pro eo qui honorem defert, item *Reverendus*
pro honorato & sic quoque *Reverentialis*. In strictiori autem
sensu substantivum *Reverentia* his supponimus pro pudore,
observantia, honore, cui hinc consonant voces *Honor. L. 7.*
§. 5. ff. de Obsequio parent. & patron. praestand. Nov. 78. c. 2. pr.
Obsequium L. 9. §. 3. ff. de Offic. Procons. L. 2. ff. de Rejud. Pietas
t. t. ff. de Obsequ. Parent. & Patron. ac Observantia Liv. Lib. 1.
Histor.

Quid Me-
tus?

IV. Hac sufficiant de definitione Nominali. Realiter
Metum definit Philosophus *Lib. 2. Rhetor. §.* quod sit: *Dolor*
quidam